

Predmet: Ilija Jurišić - Tuzlanska kolona
Viši sud u Beogradu, Odeljenje za ratne zločine
Poslovni broj predmeta: K-Po2 53/10 (ponovljeno suđenje)

Glavni pretres: 16.03.2012.
Izveštaj: Mirjana Lazić, posmatrač FHP-a

Ispitivanje svedoka Nike Jurića

Svedok je 15.05.1992. godine bio komandir II manevarske jedinice milicije u Tuzli. U jedinici je bilo i rezervista, ali nije bilo dobrovoljaca. Od naoružanja su imali pištolje i pešadijsko naoružanje ali nisu imali zolje niti mitraljeze. Neposredni prepostavljeni bio mu je načelnik CJB Tuzla Meho Bajrić. Ipak, Muhamed Brkić je mogao prenosi Bajrićeve zapovesti.

Tog 15.05.1992. godine, između 15 i 16 časova, Muhamed Brkić mu je dao zadatak da jedinicu, od oko 100 ljudi, rasporedi na raskrsnici *Brčanska malta*, kako bi obezbedili nesmetan izlazak kolone JNA iz kasarne *Husinska buna*. Osim njegove jedinice, kolonu su obezbeđivale I manevarska jedinica Ivica Divković i IV manevarska jedinica Kadre Pekarića. Obilazio je svoju jedinicu i davao im konkretne zadatke. Rekao im je ni jedan metak ne sme da opali. Pri sebi je imao radio-vezu, preko koje je bio povezan sa operativnim dežurstvom i sa rukovodstvom. Kada je kolona krenula nalazio se na raskrsnici. Prva kolona je nesmetano prošla raskrsnicu. Na čelu kolone je u policijskom vozilu video Envera Delibegovića a na začelju Muhameda Brkića. Nakon 20-ak minuta krenula je druga kolona. Pet ili šest vozila je prošlo kroz raskrsnicu kada je čuo da Ivica Divković, komandir I manevarske jedine, kaže *pazite, pucaju*. Prema Divkoviću, vatra je bila otvorena iz kamiona. Ubrzo je začuo isto obaveštenje od Selima Šabanovića a zatim i Ekrema Selimovića, da bi utom krenula opšta pucnjava. Ubzo je usledila naredba *na vatru odgovorite vatrom*. Ostali pripadnici jedinice to nisu mogli da čuju niti im je on to preneo jer je pucnjava već uveliko trajala. Kada je počelo pucanje sa svih strana pobegao je u obližnju zgradu. Tamo je bilo nekoliko ljudi koji su zadobili opekontine i kojima je pružana pomoć, među njima je bio Miodrag Vukmirica. Ostao je u haustoru sve dok se pucnjava nije smirila.

Nije znao za postojanje Sporazuma od 26.04.1992. zaključenog između SRJ i BiH niti je imao saznanja o sporazumu između civilnih i vojnih vlasti sa komandantom kasarne *Husinska buna* o evakuaciji kasarni. Takođe, nije nikada učestvovao u donošenju odluke o napadu na kolonu. Nakon događaja nije učestvovao u raspravi oko toga šta se desilo. Napisao je izveštaj, 15-ak dana kasnije, koji je prosledio načelniku Bajriću.